

Van apartheid tot MAGA

Door Frank , 25 april 2026

Van apartheid tot MAGA: de Zuid-Afrikaanse wortels van vier invloedrijke Trump bondgenoten

De politieke coalitie die Donald Trump steunt, put uit vele stromingen – economisch populisme, conservatief christendom en anti-establishment libertarisme. Maar een minder besproken zijstroom loopt door het zuidelijke Afrika van de jaren 70 en 80. Vier prominente blanke mannen in of rond de Trump beweging brachten hun vormende jaren door onder de apartheid: Elon Musk, Peter Thiel, David Sacks en Paul Furber. Hun gedeelde achtergrond, zo stellen sommige waarnemers, heeft een duidelijk libertarische, racistische en anti overheidsvariant van het Amerikaanse conservatisme beïnvloed.

© President Ahmed al Sharaa

De vier figuren

- **Elon Musk**, nu de rijkste persoon ter wereld en een uitgesproken Trump aanhanger, groeide op in Pretoria tijdens de apartheid en emigreerde in 1988 op 17-jarige leeftijd. Hij heeft sindsdien gewaarschuwd voor een “genocide op blanke mensen in Zuid-Afrika” – een bewering zonder feitelijke grondslag.

- **Peter Thiel**, medeoprichter van PayPal en Palantir, bracht een deel van zijn jeugd door in Zuid-Afrika en Namibië. Zijn vader werkte aan een uranium mijn project in Swakopmund, onderdeel van de bredere industriële en militaire ambities van het apartheidsregime.

- **David Sacks**, een durfinvesteerder en Trump fondsenwerver, verliet Zuid-Afrika op vijfjarige leeftijd en groeide op in Tennessee. Hij is een prominente criticus van

Amerikaanse hulp aan Oekraïne en een verdediger van Trumps retoriek.

- **Paul Furber**, een softwareontwikkelaar die vlakbij Johannesburg woont, werd in 2022 door twee onafhankelijke forensische taalkundige teams geïdentificeerd als de oorspronkelijke auteur van de vroege QAnon berichten, die hielpen de complotbeweging te katalyseren die later fuseerde met Trumps MAGA basis.

Drie thema's uit het apartheid tijdperk

1. Extreme ongelijkheid als “natuurlijk” Onder de apartheid genoten blanke Zuid-Afrikanen een onevenredige rijkdom en comfort terwijl zwarte arbeiders in krap bevolkte kampen leefden. Sommige blanke inwoners zagen dit niet als een politiek systeem, maar als een weerspiegeling van inherente capaciteitsverschillen. Max Chafkins biografie van Thiel, *The Contrarian*, merkt op dat de mijn van Thiels vader luxueuze faciliteiten had voor blanke managers en “omstandigheden die niet ver verwijderd waren van schuldige dienstbaarheid” voor zwarte arbeiders. Twee voormalige Stanford studiegenoten hebben beweerd dat Thiel zei dat apartheid “werkt” en “economisch verantwoord” was – een bewering die zijn woordvoerder heeft ontkend.

2. Angst voor rassengeweld In de jaren 80 leefden veel blanke Zuid-Afrikanen in angst voor een zwarte opstand of bloedbad. Musk heeft beschreven dat hij als tiener moorden op treinen zag (hoewel de juistheid van die herinneringen onzeker is). In 2023 beweerde hij op X dat Zuid-Afrikaanse leiders “openlijk aansturen op een genocide van blanke mensen” – een ongefundeerde bewering. Deze angst loopt volgens sommige analisten parallel met Trumps levendige en valse voorstellingen van immigranten als gewelddadige roofdieren, bijv. “Amerikaanse meisjes die worden verkracht, gesodomiseerd en vermoord door wrede criminele vreemdelingen.”

3. Minachting voor de overheid Zowel het apartheidsregime als zijn opvolger, het Afrikaans Nationaal Congres, slaagden er niet in miljoenen mensen betrouwbare elektriciteit, veiligheid of waardige diensten te bieden. Die ervaring kan radicaal ant overheids libertarisme voeden. Furber heeft verklaard dat het eerste QAnon bericht – “Open je ogen. Velen in onze regering aanbidden Satan” – voor hem “volkomen logisch” was.

Van Stanford naar de cultuuroorlogen

In 1995 schreven Thiel en Sacks gezamenlijk *The Diversity Myth*, een polemieek tegen “multiculturalisme” aan de Stanford Universiteit. Ze stelden dat “er bijna geen echte racisten zijn ... onder de jongere generatie in Amerika.” Het boek verdedigde de westerse beschaving tegen wat nu de “woke” ideologie wordt genoemd. Drie decennia later steunen dezelfde mannen – nu verenigd in de zogenaamde “PayPal maffia” – een Republikeins ticket dat verzonnen verhalen heeft verspreid over Haïtiaanse immigranten in Ohio die huisdieren stelen en opeten. Ondertussen hebben de Democraten een zwarte vrouw, Kamala Harris, genomineerd voor het presidentschap – de derde keer in vijf verkiezingen dat een zwarte kandidaat de partijlijst aanvoert.

Een oude denkwijze?

Het zou reducerend zijn om te zeggen dat alleen apartheid de politiek van Musk, Thiel, Sacks of Furber verklaart. Andere krachten – sciencefiction, het techno libertarisme van Silicon Valley en het simpele eigenbelang van miljardairs die te maken krijgen met belastingverhogingen – spelen ook grote rollen. Toch zijn de parallellen veelzeggend. Een bepaald wereldbeeld – ongelijkheid is natuurlijk, rassenangsten zijn rationeel, de overheid is hopeloos – vond een extreem laboratorium in het apartheid Zuid-Afrika. En dat wereldbeeld heeft nu, in aangepaste vorm, een krachtige stem in het Amerikaanse Trumpisme.

<https://youtu.be/nvCQAD8rZGg>